

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Ved Sukkenes Bro

Citation: Drachmann, Holger: "Ved Sukkenes Bro", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 106. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid55275/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Ved „Sukkenes Bro“.

Maanen skinner fra skyfri Luft
 Paa Marmorbroerne ned,
 Skinner for Resten paa hele Byen
 Saa klart, som ingen i Norden véd,
 Tænder en Glød i hvert fængeligt Bryst,
 Vækker en Lyst
 Saa overvættes,
 Som ingen kan standse, af intet kan møttes.
 Fuldmaanen skinner paa Byen.

Maanen kigger Stjerner fra Kvistkamret ud
 Og spejder efter Aftenpromenaden.
 Det lokker, det vinker omkring mig. O Gud!
 At jeg ikke kan omfavne Staden!
 At jeg ikke kan knuge disse Former til mit Bryst,
 Segne med et Marmorlys paa Læben!
 Sovende By, med din fristende Røst,
 Den fremmede søgte sig Hvile og Trøst,
 Og Du hidser hans umættelige Stræben!

Her ligger Byen
 Ved den hvide Kanal,
 Oplyst af Maanen
 Som en glimrende Sal,
 Hvor Gæsterne alle er som hjemme;
 Her ligger Byen, hvor det lumpneste Pak
 Er Husboad i Herrernes Festgemak,
 Og hvor Tiggeren, som paa Piazzaen spanker,
 Har Borgerret og Stemme
 I et Skønheds Rige uden Skranker. —

En Skønhed, viet og kaldet til Lyst,
 Hæver nu Byen det blændende Bryst,
 Lægger sin Finger paa Læben tyst
 Og vinker.
 Hun har Smykker om Panden og Guld om Arm,
 Fra tusinde Stene om Hals og Barm
 Det blinker.
 Hvor var nu en saadan, som stod imod,
 Og kasted sig ej for den skønnes Fod,
 Hun, som bestandig saa blændende stod